

במדבר פרק ו

(כב) וַיְדַבֵּר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כג) דַּבֵּר אֶל אֶהָרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרַכּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: ס (כד) בְּרַכְּךָ יְקֹנֶק וַיִּשְׁמְרֶךָ: ס (כה) יָאֵר יְקֹנֶק פְּנֵיו אֲלֵיךָ וַיִּחַנְּךָ: ס (כו) יִשָּׂא יְקֹנֶק פְּנֵיו אֲלֵיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: ס (כז) וַשְּׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

רש"י

(כג) **אמור להם** - כמו זכור שמור, בלע"ז דישיניט (באמרכם): **אמור להם** - שיהיו כולם שומעים: **אמור** - מלא, לא תברכם בחפזון ובהלות, אלא בכוונה ובלב שלם: (כד) **יברכך** - שיתברכו נכסיך: **וישמרך** - שלא יבואו עליך שודדים ליטול ממונך, שהנותן מתנה לעבדו אינו יכול לשמרו מכל אדם, וכיון שבאים לסטים עליו ונוטלין אותה ממנו, מה

הנאה יש לו במתנה זו, אבל הקב"ה הוא הנותן הוא השומר. והרבה מדרשים דרשו בו בספרי: (כה) **יאר ה' פניו אליך** - יראה לך פנים שוחקות, פנים צהובות: **ויחנך** - יתן לך חן: (כו) **ישא ה' פניו אליך** - יכבוש כעסו: (כז) **ושמו את שמי** - יברכום בשם המפורש: **ואני אברכם** - לישראל ואסכים עם הכהנים. דבר אחר ואני אברכם לכהנים:

תלמוד ירושלמי מסכת גיטין פרק ה דף מז טור ב / ה"ט

אמר רב חסדא וצריך שיהא החזן ישראל אמר רב חסדא אם היה כהן אחד אומר כהן לשנים אומר כהנים ורב הונא אמר אפילו לאחד אוי כהנים שאינו קורא אלא השבט שלא תאמר איש פלוני מגלה עריות ושופך דמים והוא מברכנו אמר הקב"ה ומי מברכך לא אני מברכך שנאמר ושמך את שמי על בני ישראל ואני אברכם.

מסכת סוטה דף לט ע"א

מאי מברך? אמר רבי זירא אמר רב חסדא: אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה.

ספר נפש החיים – שער ב פרק ד

... אלא שכל כוונת לבנו בכל הברכות והתפלות. צריך שתהיה לעצמות א"ס ב"ה מצד התחברו כרצונו יתברך אל העולמות שמצדם הם כל התוארים והשמות מתחלפים לפעול ולעמשיך בהם אור ושפעת קדושה מעצמותו ית' כפי התעוררות המגיע אליהם ממעשי האדם שלכל איש מעם סגולה. אם בחסד. אם במשפט. אם בצדקה. אם ברחמים. המעט ואם רב. ככה הולא ע"ז האופן והשיעור בדקדוק עצום במדה ובמשקל ענין התחברותו ית' אל הכחות והעולמות לשנות סדר התקשרותם להמשכת שפעת אורם. וכל פרטי הנהגתם. אם לדין ורוגז. אם לחסד ורחמים. וגם שיעור הדין והחסד המעט ואם רב: ז"ש בהמאמרים הנ"ל שלא ניתנו המצות אלא לצרף בהן את הבריות. היינו שצורך גדול המה לצרף ולזקק להפריי הסיגי מכל הכחות והעולמות הברואים. יתצרף ויתלבן וג"כ במשמע לצרף היינו לחבר ולקשר כל הכחות והעולמות הברואים מתוקנים ומסודרי' כפי הכוונה והרצון העליון ב"ה. וממילא גם בית ישראל עם סגולה יתאחדו בשם המיוחד ית' לחלקו ונחלתו. שרק ע"ז התכלית באו כל המצות והעבודה הקדושה כולה בכללה:

זהו ענין הברכה לו ית' בכל הברכו' והתפלו' שפירושו הוא תוספת רבוי ממש כמשמעו כנ"ל. שזהו רצונו ית' מטעם כמזכיר אתו ית'. שנתקן ונייחד ע"י הברכות והתפלות הכחות והעולמות העליונים. שיהו מוכנים וראויים לקבל שפעת קדושת אור עליון. ולהמשיך ולהוסיף בהם קדושת האור ורב ברכות מעצמותו ית' המתחבר אליה' ומתפשט בתוכם. וממילא יושפע זה התוספת ברכה והקדושי' גם על עם סגולה. שגרמו וסבבו לכל הכבוד הזה. וזה שאמר ר' ישמעאל כשביקש הוא ית' מאתו ישמעאל בני ברכני. יהי רצון שיכבשו רחמיך את כעסך וגולו רחמיך כו' ותתנהג עם בניך במדת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין. ועי' ז"ח רות ס"ז ב' ר"נ פתח ואכלת כו' וברכת את ה' אלקיך כו'. ואר"י גדול כח ברכת המזון שמוסיף כח ברכה בפמליא של מעלה. ולכן אמרו רז"ל (בר"פ כיצד מברכין) ובז"ח שם כל האוכל ואינו מברך נקרא גזלן שנאמר גזלן אביו ואמו כו'. ואין אביו אלא הקב"ה כו'. כי הוא גוזל ומונע מהעולמות שפעת הברכה והקדושה שהיה צריך להשפיע בהם ע"י ברכתו. וכן כל המקראות ברכי נפשי את ה'. ברוך אתה ה' אלקי ישראל כו'. וכל כיוצא בו. הכל הוא ע"ז הענין. ומצד רצונו ית' להתחבר אל הבריאה. ע"ז נאמר העבודה צורך גבוה:

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.
Visit www.WebYeshiva.org to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.